

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Diploma B. Idae, Matris Godefridi Bvllonii, Ducis Lotharingiae, & pòst Regis
Hierosolymorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

An. 1138.

terus de Crainhem, Henricus de Allica, Hugo Rampart, Vualterus de Merbeca, Arnulphus de Opendorp, Gosuinus Hirundo, Vualterus de Vvembleue, Nicolaus de Ozkerka, Arnulfus de Bigardis, Arnulfus de Rode, Lambertus de Sauenthem, Giselinus de Hunzeghem, Anselmus de Capella, Franco Pincerna, Gosuinus Clubbiue, Rinerus de Hauerel, Gosuinus filius Modebaræ, Franco filius Mariæ. Acta sunt hæc anno ab incarnatione Domini CIO. C. XXXVIII. Indictione prima, in Pontificatu Innocentio, in regno Conrado præfidente.

DIPLOMA B. IDAE, MATRIS GODEFRIDI BVLLONII,
Ducis Lotharingæ, & post Regis Hierosolymorum.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Ego Ida Boloniensis Comitissa, humilis Christiana, cunctis in fide manentibus gaudia promereri promissa fidelibus. Notum fieri cupio, tam præsentibus, quam futuris, signum meæ dilectionis, erga Dominos meos, & fratres, videlicet monachos cœnobij Noui monasterij, cui vocabulum Hafflingem inditum erat ab antiquis. Quoniam mihi, multisque eorum complacuit conuersatio, & religionis effectus, dignum duxi me commendare talium orationibus, nec in incerto
diuiti-

diuitiarum sperare, sed has potius cum eis participare. Igitur in allodio meo, & villa, quæ vocatur Genapia, pro salute animæ meæ, *Ida Genapiensem Ecclesiam dat affligemem sibi.* patris quoque mei Ducis Godefridi, & Comitibus Eustathij Domini mei, Ecclesiam cum decimis & vniuersis eius redditibus, firmiter perpetuoque iure tenendam dedi supradictis fratribus; in idipsum filijs meis Godefrido, Eustathio, Balduino mihi cooperantibus. Filius quoque meus Dux Godefridus in eadem villa Genapia quinque mansos terræ donauit ijsdem fratribus, ad quos ego postea in augmentum concessi quasdam partes circumiacentes, planè sextum mansum continentes, ab omni comitatu, & censu tributario liberas & expertes. Insuper autem quidquid, sibi vendicabant, quippe quod à prioris doni tempore possederant, & vsibus suis assignauerant, siue in siluis, siue in pascuis, siue in * sartis, eis concessi eadem libertate, quâ tenui, sed & omne participium in silua, & reliquo vsuario communi, in hoc nihilominus filijs meis consentientibus mihi. Factum est autem hoc apud Traiectum in Ecclesia S. Seruatij confessoris, præsentibus etiam reliquijs sanctæ Gertrudis virginis pro simili negotio illuc tunc allatis. Vt autem hæc traditio omnibus retrò seculis rata & inconvulsa permaneat, omnem rem, vti gesta est, literarum memoriæ commendamus, & sigillis nostris ego & Godefridus filius meus roboramus, & testes idoneos, qui huic rei interfuerunt, sub-

* Satis.

terfi-

ter signauimus. ¶ Signum Lamberti nostri Capellani, S. Roberti Capellani, S. Gerardi Comitis de Gelre, & fratris eius Henrici, S. Godescalci de Iacen, S. Henrici de Cuc, S. Arnulfi de Rede, S. Cononis de Montaur, S. Theoderici de Bemel, S. Hende Birbaica, S. Balduini de Ostruic, S. Vualteri de Grimberges, S. Reyneri Aduocati Leodicensis. Denique de scriptis testibus, & illud notum facimus, quod Comes Henricus qui eandem villam in beneficium à nobis tenuit, duobus annis antequam hæc donatio confirmaretur, nobis reddiderit ad opus fratrum, quod ad eum pertinuit. Factum est autem hoc incarnationis Domini anno millesimo nonagesimo sexto, Indictione quarta, regnante Domino nostro Iesu Christo: anno etiam profectionis Christianorum contra paganos Ierusalem.

An. 1096.

DE Affligemiensis cœnobij exordijs, de q̄ eius filiabus, & vt sic dicam, traducibus, puta VVauerensi, Fraxinensi, Andreano, Forestensi, Bornehemienſi, Bigardiensi, & Fliderbecano monasterijs siue cellis, distincta temporum serie, leguntur ista in manuscripto Sigebertini Chronici exemplari Lipsiano.

An. 1083.

Anno CIO. LXXIII, Affligemense cœnobium tale, auxiliante Deo, sumit exordiũ. Prædicante Vuetherico seruo Dei, qui quasi stella matutina in medio nebulæ, effugandis obscuritatibus erroris apparuit, conuersi quinque milites suis integrè renuntiant. Inter quos

quos Gerardus Niger, qui cæteris excellentior videbatur, doctoris sui consilio animatus, cum socijs locum Afflighem dictum, sicut nomine, sic omni barbarie incultum (quippe qui latrocinantium tantum conuenticulis aptus erat) ædificare, & claustrum in eo exstruere aggreditur.

Anno CIO. LXXXVI. Affligemensis cœnobij fundatores, qui omnibus abiectis ita nudi ad ædificandum claustrum conuenerant, ut nihil secum, præter panes tres, dimidium caseum & pauca ferramenta detulerint, vix tribus annis exactis, à Gerardo II. cameraensi Episcopo, in honore Apostolorum Petri & Paulli, Ecclesiam dedicari faciunt.

An. 1086.

Comitissa Adela, cum duobus filijs suis, Henrico & Godefrido, ad ædificandum inibi cœnobiũ, eundem locum libertate donauit.

Prædicti fratres monachos, à quibus monachicum ordinem discerent, sibi adlociauerunt.

Anno CIO. LXXXVII. Dominus Fulgentius huius cœnobij primus Abbas hoc anno electus est in festiuitate S. Martini.

An. 1087.

Anno CIO. LXXXVIIJ. Dominus Fulgentius primus huius cœnobij Abbas consecratus est in festiuitate S. Gregorij.

Anno CIO. XCI. nobilis vir Heribrandus diuinâ reuelatione admonitus à S. Petro apud Afflighé ad conuersionem venit; qui XXX. die mox à Deo vocatur. Quem secuti quinque

An. 1091.

flij

filij eius, frater quoque magni nominis & Potentiæ, nomine Ingelbertus, omnes tonsurati ad cœlestes thesauros terrena patrimonia transtulerunt.

Genapia.

Anno CIO. XCVI. Ida Boloniensium Comitissa tradidit nobis Ecclesiam, quæ est in villa Genapia, cum decimis & vniuersis eius redditibus, consentientibus filijs suis, Godofrido Duce, Eustathio & Baldeuino.

* *Godofridus Bullonius.*

Idem * Godofridus Dux, filius in eadem villa quinque mansos terræ nobis donauit, ad quos ipsa postea quasdam partes circumiacentes, planè vnum cōtinentes, in augmentum concessit.

Fraxinensis cella.

Anno CIO. XCIX. cellam Fraxinam Dominus Fulgentius Abbas suscepit regendam. Porro Fraxina seu Fraxinea cella, Gallicè Fresne, Prioratus est in Gallo-Brabantia, cuius initia Ereburgipia matronæ debentur.

Cella S. Andrea.

Anno CIO. C. cellam sancti Andreæ prope Brugas sitam Dominus Abbas Fulgentius suscepit regendam. De ea fusè egimus cap. xlviij.

Forestum.

Anno CIO. CV. immunitas Affligemensis Ecclesiæ etiam Apostolicâ auctoritate à Paschali Papa corroboratur, anno VI. Pontificatus eius.

An. 1120.

Dominus Fulgentius Abbas locum, qui Forestum dicitur, suscipit. Vide cap. lvij.

Anno CIO. CXX. cellam in Bornehem Dominus Abbas Fulgentius suscepit regendam,

dam,

dam, tradente Abbate, & Canonicis eius monachis factis, quia per eos regi non poterat.

Est autem *Bornehemium Flandriae municipium, titulo Baronatus illustre, inter Antuerpiam & Teneramondam opida, ex opposito Tamisia, ad veterem alueum Scaldis fl. situm; in quo Abbatiale Canonicorum regularium olim cœnobium, circa annum millesimum centesimum fundatum existit, cuius hodieq; rudera ac vestigia spectantur. Sed N. Bornehemienſi Abbate secundo, cum sodalibus suis, institutum Benedictinum in Affligemio amplectente, vniuersa eius loci prædia Affligemienſibus acceſſerunt. Hodie Bornehemium Præpositura est ac parœcia, Affligemienſi Abbatia annexa.*

Bornehemienſis olim Abbatia.

Anno CIO. CXV. Domnus Fulgentius Abbas locum, qui Fliderbeke dicitur, suscipit. *Vide cap. l.*

Fliderbeke.

Anno CIO. CXXXIII. Domno Fulgentio Abbati locus Bigardis commendatur. *Vide cap. lxi.*

Bigardia.

Anno CIO. CXXXIX. Godefridus Louaniensis, Dux Lothariensium moritur, & Affligemienſis templi sepultura honoratur.

An. 1139.

Anno CIO. CXL. Henricus Comes, filius Ducis Godefridi, superiori anno defuncti, militiæ cingulo deposito, Affligemienſis monachus factus, cœlestis militiæ signaculum accepit, & citò vocatus à Deo migravit.

An. 1152.

*Bruxella in
basilica S.**Nicolai me-
ritis B. Ma-
ria plurima
patrantur
miracula.*** Capellam
B. Maria in
Vuauera
Henricus
Comes Bra-
chatēsis de-
dit Afflige-
miensibus
an. 1096.
Vide cap.
xliij.*

Anno CI O. Clij. in Ecclesia S. Nicolai, quæ constructa est in opido Brusellensi, S. Maria mater Christi operata est tanta miracula, quod à temporibus Apostolorum adeò magna & frequentia, in tam breui tempore nusquam sunt audita. Dum enim consensu Abbatis Affligemensis, & consilio fratrum, feretrum illud in honore S. Mariæ auro & argento operiendum, ab Ecclesia* Vuauerensi, cum cæteris reliquijs, quæ in eadem continentur, fuisset allatum, & in Ecclesiam S. Nicolai reuerenter locatum, statim operante diuina virtute, per merita gloriosæ virginis, cæci visum, surdi auditum, claudî gressum receperunt, & tot infirmi variis languoribus oppressi, à Paschali hebdomada vsque in diem natiuitatis S. Ioânis sanitatē optatâ consecuti sunt. Si fratres supradictæ Ecclesiæ hæc per singula stili officio fideiû memoriæ commendassent, non paruum volumen posteris profuturum conscripsissent.

Hoc bono odore tota prouincia in breui resperâ, non solum ex nostris, sed & ex valde remotis partibus factus est concursus diuitem & pauperum: diuersæ ætatis, & vtriusque sexus fideles cum oblationibus suis conuenerunt, & tantam pecuniam, quæ non facile æstimari potest, hac ratione diuidendam obtulerunt; partim scilicet in sustentationem pauperum, partim in restorationem Ecclesiarum, partim in vsus fratrum in Ecclesia Affligemiensi, vel Vuauerensi Deo seruienti-

um. Ab-

um. Abbas etiam Affligemienſis, & fratres eius, pedites vsque ad ipſum opidum conuenerunt, vbi albis veſtiti & cappis induti, proceſſionem multitudine monachorum compoſitè & honeſtè ordinauerunt, & ſic cantando, Deum & eius Genitricem collaudando, cum magna gloria & applauſu totius populi: qui ea die dicuntur fere ad xxx. milia conueniſſe, Eccleſiam S. Nicolai intrauerunt. Atteſtari ſunt fideles, numquam ſe aliquo conuentu, qui factus ſit aliquando, ſiue Imperatoris, ſiue iuſſu Romani Pontificis, tam honeſtam, & tam bene ordinatam proceſſionem viſiſſe.

Quoddam inſuper beneficium, quod non eſſet ſilentio prætereūdum, imò ſuper cetera commendandum, ipſa glorioſa Domina contulit toto illo tempore fidelibus ſuis, per quod bella multa, quæ iam, inſtigante maligno, concitata fuerant, & ſeditiones conſopitæ quieuerunt. Dum enim ex diuerſis partibus multi conueniſſent, de quibus auditum eſt, quòd inimici eſſent ad inuicem, ſtatim ſine vlla exactiōe pecuniæ, vel qualibet ſatiſfactiōe, quæ inter ſæculares in huiusmodi negotiis ſolet fieri, ſolo Dei timore, & amore piiffimæ Matris correpti, interuentu fidelium in pace reconciliati ſunt.

Hoc finito tempore relatū eſt feretrū illud in ſupra nominatam Eccleſiam cum reliquiis; nec tamen toto illo anno deſijt Mater miſericordiæ à coeptis circa infirmos beneficiis.

An. 1153.
Orse Lieue
Vrouwe
van VV
heren.

Anno CIO. CLIII. Brusellenses opidani Dominam nostram (sic enim aiunt) de Ecclesia Vvauerensi deuotè & humiliter tollentes, cum honore susceperunt, & suo tempore pacificè & cum gaudio remiserunt.

Hactenus ex MS. Sigeberti Gemblacensis Chronico, quod à monacho Affligeminiensi auctum, V. Cl. Iustus Lipsius è sua ad nos bibliotheca transmisit.

Affligemiense porrò cœnobium, inter Bruxellam & Alostum opida loco amœnissimo situm visitur; cuius quidem loci dignitas Abbatialis, Apostolicâ ac Regiâ auctoritate, Archiepiscopatus Machliniensi. patrum memoriâ instituto, est annexa.

CAPVT LXXI. MVNSTERIENSIS

Seu Monasteriensis, B. Virginis Abbatia, olim extra, nunc intra muros vrbis Luceburgensis sita.

HAud longè à muris vrbis Luceburgensis, in iugo montis, inter ruinas castri Veteris Luceburgensis, & castri Mansfeldici, à Petro Ernesto Mansfeldio, anno millesimo quingentesimo nonagesimo, exstructi, celebre olim exstitit cœnobium, BB. Apostolis Petro & Paulo primitùs dicatum, post Deiparæ Virginis cognomento donatum, quod ob excellentiam præ
ceteris